370L0522

Nr L 267/14 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 10.12.70

# RÅDETS DIREKTIV

**av den 30 november 1970**

**om att uppnå etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster som egenföretagare inom partihandel med kol och agenturverksamhet inom kolhandel (ur ISIC-grupp 6112)**

(70/522/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 54.2 och 54.3 och artikel 63.2 och 63.3 i detta,

med beaktande av Allmänna handlingsprogrammet för upphävande av begränsningar av etableringsfriheten (1), särskilt avdelning IV D i detta,

med beaktande av Allmänna handlingsprogrammet för upphävande av begränsningar av friheten att tillhandahålla tjänster (2), särskilt avdelning V C i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande (3),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (4), och

med beaktande av följande:

Fördraget om upprättande av Europeiska kol- och stålgemenskapen innehåller inte några bestämmelser om etableringsfriheten och friheten att erbjuda tjänster. Liberaliseringen av de verksamhetsformer som omfattas av detta direktiv faller därför helt och hållet under Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen.

Verksamhet inom partihandel och agenturverksamhet inom handel, industri och hantverk är redan reglerad genom två rådsdirektiv av den 25 februari 1964 (5). Kolhandeln är undantagen från dessa direktivs räckvidd. Syftet med föreliggande direktiv är att liberalisera handeln inom den sektorn.

Vidare berör detta direktiv producenternas försäljningsverksamhet, eftersom artikel 2.3 i rådets direktiv av den 7 juli 1964 (6) om att uppnå etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster för egenföretagare inom gruv- och mineralnäringsindustrin (ISIC-huvudgrupperna 11—19) begränsar rättigheterna för den producent som etablerar sig som sådan i en annan medlemsstat och där säljer sina egna produkter, till försäljning från ett enda försäljningsställe i produktionslandet, till dess handeln med ifrågavarande produkter liberaliserats genom andra direktiv.

Genom detta direktiv liberaliseras partihandeln med kol; detaljhandeln är redan liberaliserad genom rådets direktiv av den 15 oktober 1968 (7). Begränsningen till försäljning från ett enda försäljningsställe i produktionslandet är därför inte längre tillämplig på sådana produkter. Den producent som med stöd av ovan nämnda direktiv av den 7 juli 1964 etablerar sig som sådan i en annan medlemsstat får hädanefter sälja sina egna produkter från ett eller flera företag i den medlemsstaten.

Genom detta direktiv skall även en producent ges möjlighet att etablera sig i en annan medlemsstat, inte som producent utan i syfte att där sälja sina egna produkter i parti från ett eller flera företag.

Genom detta direktiv bör begränsningarna vad gäller friheten att erbjuda tjänster för handelsagenter, som är anställda hos ett eller flera industri- eller handelsföretag, upphävas. Det är ibland svårt att göra åtskillnad mellan anställda respektive självständiga handelsagenters verksamhetsformer, eftersom skillnaden i juridiskt hänseende mellan dessa båda verksamhetsformer inte är densamma i de sex medlemsstaterna. Då anställda handelsagenters verksamhetsformer är av samma karaktär i ekonomiskt hänseende som självständiga handelsagenters verksamhetsformer, skulle det inte vara vare sig lämpligt eller fördelaktigt att dela upp denna mycket speciella form av erbjudande av tjänster i en mängd delliberaliseringsåtgärder samtidigt som arbetsgivarnas verksamhetsformer liberaliseras.

I Allmänna handlingsprogrammet för upphävande av begränsningar av etableringsfriheten föreskrivs att begränsningar av rätten att ansluta sig till yrkes- eller handelsorganisationer skall upphävas i de fall då vederbörandes yrkesverksamhet oundvikligen medför att denna rätt utövas.

(1) EGT nr 2, 15.1.1962, s. 36/62.
(2) EGT nr 2, 15.1.1962, s. 32/62.
(3) EGT nr C 51, 29.4.1970, s. 4.
(4) EGT nr C 108, 26.8.1970, s. 20.
(5) EGT nr 56, 4.4.1964, s. 863/64 och 869/64.
(6) EGT nr 117, 23.7.1964, s. 1871/64.
(7) EGT nr L 260, 22.10.1968, s. 1.

Den ställning som tillkommer anställda, vilka medföljer den som erbjuder tjänster eller utför arbete för dennes räkning, kommer att regleras genom de bestämmelser som fastställts i enlighet med artikel 48 och 49 i fördraget.

Särskilda direktiv har antagits eller kommer att antas som är tillämpliga på alla former av verksamhet som egenföretagare och som berör villkoren för handelsagenternas rese- och vistelseförhållanden samt, där så krävs, direktiv om samordning av de garantier som i medlemsstaterna avkrävs bolag eller enskilda firmor till skydd för medlemsstaterna och tredje man.

I några medlemsstater regleras partihandeln med kol dessutom genom föreskrifter om påbörjande av sådan handel. Vissa övergångsåtgärder, vars syfte är att göra det lättare för medborgarna i andra medlemsstater att påbörja och utöva sådana former av verksamhet inom partihandeln, kommer därför att vidtas i ett särskilt direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*

Medlemsstaterna skall i fråga om de fysiska personer och bolag eller enskilda firmor (här nedan kallade förmånstagare) som nämns i avdelning I i de allmänna handlingsprogrammen för upphävande av begränsningar av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster upphäva de begränsningar som avses i avdelning III i dessa allmänna handlingsprogram och som påverkar rätten att påbörja och utöva sådana former av verksamhet som närmare anges i artikel 2 och 3 i detta direktiv.

*Artikel 2*

1. Bestämmelserna i detta direktiv skall tillämpas på former av verksamhet som egenföretagare inom partihandeln med kol (ur ISIC-grupp 6112) (1).

2. Med *partihandel* avses i detta direktiv alla former av verksamhet som utövas av fysiska personer, bolag eller enskilda firmor, vilka som ett led i sin verksamhet köper kol i eget namn och för egen räkning och återsäljer sådant kol till andra grossister eller detaljister, för vidareförädling, för näringsverksamhet eller till storförbrukare.

Kolet kan vidareförsäljas antingen i oförändrat skick eller efter sådan förädling, behandling eller bearbetning för försäljning som är bruklig inom partihandeln.

Partihandel kan utövas i form av inrikeshandel, export, import eller transithandel.

3. Bestämmelserna i detta direktiv skall även tillämpas på partihandel som utövas av kolproducerande företag.

(1) International Standard Industrial Classification of All Economic Activities (Statistical Office of the United Nations, Statistical Papers, Series M nr 4, rev. 1, New York 1958).

*Artikel 3*

Bestämmelserna i detta direktiv skall även tillämpas på följande former av verksamhet inom handeln med kol:

1. Följande former av näringsverksamhet som egenföretagare:

a) Yrkesverksamhet som handelsagent, vilken av en eller flera personer är bemyndigad och beordrad att förhandla eller träffa affärsuppgörelser i dessa personers namn och för deras räkning.

b) Yrkesverksamhet som handelsagent, vilken utan att ha erhållit något sådant permanent uppdrag sammanför personer som vill avsluta kontrakt direkt med varandra, förbereder deras förhandlingar eller medverkar vid dessa affärsuppgörelser.

c) Yrkesverksamhet som handelsagent, vilken träffar affärsuppgörelser i eget namn för annans räkning.

2. Tjänster som erbjuds i form av yrkesmässig verksamhet av en handelsagent, som är anställd av ett eller flera handels-, industri- eller hantverksföretag. Såväl handelsagenten som det företag där denne är anställd skall ha sin hemvist eller vara etablerad i en annan medlemsstat än den, där tjänsterna utförs.

De verksamhetsformer som avses i punkt 1 skall omfatta de handelsagenter som är handelsresande och hemförsäljare.

*Artikel 4*

1. Medlemsstaterna skall i synnerhet upphäva de begränsningar som

a) hindrar handelsagenterna från att etablera sig eller erbjuda tjänster i värdlandet på samma villkor och med samma rättigheter som medborgarna i den staten,

b) härrör från en förvaltningspraxis, som innebär att handelsagenterna utsätts för särbehandling jämfört med ifrågavarande stats medborgare.

2. Till de begränsningar som skall upphävas hör i synnerhet de som härrör från åtgärder, vilka hindrar eller begränsar handelsagenternas möjligheter att etablera sig eller erbjuda tjänster på följande sätt:

a) *I Belgien:*

— skyldigheten att inneha ett *carte professionnelle* (artikel 1 i lagen av den 19 februari 1965).

b) *I Frankrike:*

— skyldigheten att inneha ett *carte d'identité d'étranger commerçant (décret-loi* av den 12 november 1938, *décret* av den 2 februari 1939 med ändringar genom *décret* av den 27 oktober 1969, lagen av den 8 oktober 1940, lagen av den 10 april 1954, *décret* nr 59-852 av den 9 juli 1959),

— uteslutning från rätten att förlänga handelsarrenden (artikel 38 i *décret* av den 30 september 1953).

c) *I Luxemburg:*

— den begränsade giltighetstiden för tillstånd som beviljas utländska medborgare (artikel 21 i den luxemburgska lagen av den 2 juni 1962).

*Artikel 5*

1. Medlemsstaterna skall se till att de handelsagenter som omfattas av detta direktiv har rätt att ansluta sig till yrkes- eller handelsorganisationer på samma villkor och med samma rättigheter och skyldigheter som de egna medborgarna.

2. Vid etablering skall rätten att ansluta sig till yrkes- eller handelsorganisationer medföra möjlighet att inneha uppdrag inom sådana organisationer. Dessa uppdrag kan dock förbehållas de egna medborgarna, då ifrågavarande organisation har myndighetsutövande uppgifter i enlighet med en lag eller en förordning.

3. I Luxemburg skall medlemskap i *Chambre de commerce* eller *Chambre des métiers* inte medföra rätt för handelsagenter som omfattas av detta direktiv att delta i valet av förvaltningsorgan inom dessa handelskammare.

*Artikel 6*

Medlemsstaterna får inte ge de egna medborgarna, som beger sig till en annan medlemsstat i syfte att där utöva sådan verksamhet som avses i artikel 2, något stöd som kan snedvrida etableringsvillkoren.

*Artikel 7*

1. I de fall då ett värdland av de egna medborgarna, som vill påbörja någon form av verksamhet som avses i artikel 2 och 3, kräver skötsamhetsbevis och bevis om att de inte har varit försatta i konkurs eller ettdera av dessa bevis, skall den staten i fråga om medborgare i andra medlemsstater som tillräckligt bevis för detta godta utdrag ur kriminalregistret eller, om sådant intyg inte kan uppvisas, motsvarande handling utfärdad av behörig rättsinstans eller förvaltningsmyndighet i utlänningens ursprungsland eller senaste hemvistland, av vilken framgår att dessa villkor är uppfyllda.

Vad gäller handelsresande och hemförsäljare kan även andra omständigheter beaktas än dem som omfattas av den handling som nämns i föregående stycke, i de fall då dessa är officiellt bekräftade och klart visar att personen i fråga inte uppfyller alla villkor om hedrande vandel som erfordras för att få utöva denna form av verksamhet.

2. I de fall då det i utlänningens ursprungsland eller senaste hemvistland inte utfärdas några handlingar om att han inte varit försatt i konkurs, kan sådana handlingar ersättas av en försäkran under ed, som vederbörande avgett inför rättsinstans eller förvaltningsmyndighet, notarius publicus eller behörig yrkes- eller handelsorganisation i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet.

3. Handlingar som utfärdats i överensstämmelse med punkt 1 och 2 får inte vara äldre än tre månader.

4. Medlemsstaterna skall inom den tid som anges i artikel 9 utse de myndigheter och organ som är behöriga att utfärda ovan nämnda handlingar och genast underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

*Artikel 8*

De medlemsstater där möjligheten att utöva verksamheten i fråga är avhängig av en försäkran under ed skall se till att denna är så formulerad att den även kan avläggas av utländska medborgare. Om så inte är fallet, skall medlemsstaterna ombesörja ett lämpligt formulär med samma giltighet.

*Artikel 9*

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom sex månader efter dagen för anmälan och skall genast underrätta kommissionen om detta.

*Artikel 10*

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 30 november 1970.

*På rådets vägnar*

H. D. GRIESAU

*Ordförande*